

mBHOH

MANUŠ

— Školski list osnovne škole Manuš — Broj 8 — Godina 2015. / 2016.

Projekt:
Od starog pisma do novog prijateljstva
Mobilnost u Izmir,
Republika Turska

Radio OšManuš
Projektini tim u Rumunjskoj
Zlatna večer matematike

4	ŠKOLSKA DOGAĐANJA
4	Debatni klub OŠ Manuš
5	Dani kruha
6	Splitska dica
7	Radio OŠManuš
8	Aikido
9	Večer hrvatskog soneta
9	Manuški pričigin
10	Međunarodni dan materinjeg jezika
11	Čitanjem do zvijezda!
11	Kako nastaju slikovnice?
12	Sveta Lucija
13	Večer matematike
14	Zlatna večer matematike
15	Dan broja Pi
16	Priča o svemiru i Higgsovom bozonu
17	Smotra: „Budi i ti znanstvenik”
18	Iz dnevnika jedne učiteljice
20	Dan sporta
21	Zdravi odmor
22	Simultanka s velemajstorom
23	Dan njemačkog jezika 2016. – Tag der deutschen sprache
24	PROJEKT OD STAROG PISMA DO NOVOG PRIJATELJSTVA
24	Nastavljamo putovima glagoljice...
26	Oslikavanje kravata
27	Projektni tim u Rumunjskoj
28	Mobilnost u Izmir, Republika Turska
31	Društvena igra Upoznaj glagoljicu
32	Noć muzeja
33	Radionice za noć muzeja
34	Šareni štand Manušana
35	INTERVJU s učiteljem Željkom Milošem
36	INTERVJU s domarom Tomom Brstilom
37	PUTOVANJA: Čari azurne obale
39	MANUŠKI LAUREATI
40	NATJECANJA
41	JUNACI NAŠEG DOBA: Malala Yousafzai
42	IDOLI: Niall James Horan i Daniel Craig
43	MRAVAC POLIGLOT

Novinarska grupa

Dragi Mravcoljupci!

Došli smo do kraja još jedne školske godine i vrijeme je da se svi malo odmorimo. I naš Mravac je svakako zaslužio odmor jer nije bilo ni malo lako pohvatati sve što se ove godine događalo u našoj školi. U bezbrojnim projektnim aktivnostima našlo se mjesta za svakoga, putovali smo, osnovali debatni tim, radio ekipu, natjecali se i još mnogo toga.

U izradi Mravca vrijedno su radili brojni učenici, ali su se i ove godine svojim trudom i kreativnošću posebno istaknuli učenici 7.b razreda. Zahvaljujem i svim kolegicama koje su sudjelovale u izradi lista na bilo koji način.

Nadam se da ćete uživati listajući stranice osmog broja Mravca, prisjetiti se nekih lijepih trenutaka ili će vas nešto privući i potaknuti da se i vi dogodine uključite u neku od aktivnosti.

Urednica Ivana Goreta

DEBATNI KLUB OSNOVNE ŠKOLE MANUŠ

Zahvaljujući ovogodišnjem projektu pod nazivom Mala splitska debata, izglasanom od strane dječjeg gradskog vijeća u 20 škola u Splitu, među kojima se našla i naša kamena ljepotica, osnovani su debatni klubovi. Prvi korak bio je da svaka škola oformi svoj debatni tim koji će se sastojati od tri stalna člana i jedne zamjene. Naš tim čine Niko Anzulović, Mirošević, Mihovil Franetović

i Karla Leontić te mentorica pedagoginja Vesna Grubić. Nakon što su učitelji i pedagozi splitskih škola prošli duge i iscrpne edukacije gdje ih se podučavalo kako biti objektivan i pravedan sudac, a buduće debatante upoznavalo s time što je uopće debata, natjecanje je moglo početi.

Kao članici dječjeg gradskog vijeća bilo mi je iznimno drago što će debata zaživjeti i među osnovnoškolcima u gradu pod Marjanom. Prva debatna tema oko koje su se afirmacija i negacija

Finale u Gradskoj vijećnici

argumentirano raspravljale bila je *Uvođenje tableta u nastavu* i treba li uopće učenicima omogućiti korištenje tih didaktičkih sredstava pod nastavom u svrhu modernizacije, i u konačnici poboljšanja školstva te učeničkih rezultata.

I tako je započela naša ljubav prema toj struktuiranoj i argumentiranoj vještini raspravljanja.

Sljedeće debate, na kojima smo kao afirmacija pokušavali uvjeriti sudce da su našem školstvu zbilja potrebe reforme ili pak kao negacija

pokušali dokazati da je već uhodani i provjereni sistem na kojem počiva naše školstvo dovoljno dobar, te ne traži nikakva poboljšanja ili za provedbu istih nema dovoljno sredstava, donosile su nam nova iskustva. Teme na čije smo zadane teze debatirali, poput uvođenja male mature ili pak građanskog odgoja u školstvo te zabrane zoo vrtova, uvelike su nam pomogle da se naučimo umijeću debatiranja.

Negacija ili afirmacija – njima je svejedno

Kako je svakim danom naša ljubav prema debatama rasla odlučili smo se kao jedini predstavnici naše Splitsko-dalmatinske županije prijaviti na međužupanijsko natjecanje u debati. Dan nakon što smo doputovali u Zagreb započela je dvodnevna debatna priča. Osim unaprijed zadane teze da *Treba zabraniti oglašavanje usmjerenom prema djeci*, što bi značilo da treba ukinuti sve one reklame koje svojim sadržajem indirektno ciljaju na najmlađu dobnu skupinu, debatirali smo i na *ad hoc* teze, što je značilo da sat vremena prije samog početka debate saznamo temu na čiju tezu debatiramo, te osmišljavamo naše afirmacijske ili negacijske strane bez da u doticaj dodemo s bilo kojim didaktičkim sredstvom koje bi nam pomoglo pri pronalaženju informacija. *Ad hoc* teze glasile su: *Igrače treba kazniti za njihovo neprihvatljivo ponašanje izvan terena te Treba zabraniti puštanje cajki u diskotekama*.

Svaka pomoć dobro dode

Na kraju ove debatne sezone sretni smo jer smo stekli jedno veliko iskustvo, upoznali nove ljude i rangirali se u top 10 najbolji škola od 33 koje su učestvovala u debatnom natjecanju u Zagrebu te osvojili drugo mjesto na gradskoj razini natjecanja u splitskoj gradskoj vijećnici.

Karla Leontić, 7.b

DANI KRUHA

Kao svake godine i ove smo godine kroz mjesec listopada obilježili i proslavili Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Prvašići su se potrudili uz pomoć svojih ukućana pripremiti i donijeti svakojake kolačiće, peciva, kruhove, pite... Dan prije su nadobudno mijesili, oblikovali, pekli tijesto da bi sutradan, zajedno sa svojim prijateljima iz razreda kušali plodove svog truda. Neki su doduše u nedostatku vremena ili ideje donijeli svježe voće, čak iz vlastitog vrta. Nakon uvodnog razgovora i izlaganja hrane na centralnom stolu u učionici, slijedilo je ono najslađe, degustacija. Dok smo se sladili i ugodno družili

1.c spremio je pravu malu gozbu

nismo ni primijetili da je sve sa stola nestalo u tako kratkom roku.

Antonija Markić

SPLITSKA DICA

Dječji Forum „Splitska dica” u našoj školi postoji od sredine 2014. godine. Uz već unaprijed pripremljene radionice, posebnost je usmjeren na obilježavanje značajnih datuma važnih za život djece, te uključenost DF-a u projekt „Od starog pisma do novog prijateljstva”. Cilj je razviti učinkovite i održive aktivnosti kojima se pridonosi razvoju demokratskih načela i aktivnog građanstva te unaprijediti kvalitetu života djece i mladih.

U Dječjem tjednu, koji je bio od 5. do 10. listopada ove godine, forumaši su proveli aktivnost pod nazivom Poruke odraslima. Svim razrednicima Osnovne škole Manuš podijeljena je radionica koju su proveli na satovima razrednika. Na kraju vođene radionice učenici su pisali poruke odraslima. Od dobivenih poruka iz svih razreda forumaši su odabrali najzanimljivije poruke i ispisali ih na plakat. Plakat su izložili na vidljivom mjestu u Osnovnoj školi Manuš kako bi ga mogli vidjeti svi učitelji i roditelji. Reakcije odraslih su bile neprocjenjive i time je cilj aktivnosti bio odrađen!

Dana 21. siječnja 2016. na Međunarodni dan zagrljaja proveli su akciju darivanja besplatnih zagrljaja. Nagrlili smo se i drugima izmamili osmijeh na lice čime je cilj akcije uspješno proveden.

Žana Vukičević

Gaja i Rea u zagrljaju

Jedna od brojnih radionica Forumša

Ravnateljica i učiteljica Žana

RADIO OŠMANUŠ

Početkom veljače našom školom odjeknuo je rap:

„Puno lipih stvari, u školi Manuš ima,
Ali nešto drugo u mojim je mislima.

Osnovani smo radio, OšManuš mu je ime,
S novim informacijama nema više zime.”

Svi su se pitali što se događa, dok se po prvi put nije čuo pozdrav: „Dobar dan, dragi naši Manušani.” Bio je to početak našeg radija.

Od veljače do danas mnogo smo napredovali te saznali kako na zanimljiv, a ujedno i zabavan, način učenicima svih uzrasta prenijeti informacije.

Glazbena sekcija 6.a.

Jutarnja smjena spremna za emitiranje

No, ništa to tako uspješno ne bi bilo da nema stručnog vodstva. Tu je ulogu na sebe preuzela učiteljica Njemačkog jezika Tajana Bundara. Stvaranjem radio programa učenike prvenstveno potiče stvaranje, pisanje, čitanje, traženje informacija i pravilan govor.

Imamo i „radijsku škatulu”, tj. kutiju u koju učenici ubacuju novosti o svojim uspjesima ili uspjesima svojih kolega, a za koje smatraju da bi ih i ostali trebali znati. Mi ih potom uobličimo u vijesti i emitiramo preko radija. Tako iskazujemo ponos i zadovoljstvo što su učenici naše škole postigli uspjehe, a i njima odajemo zaslužena priznanja.

Kako se sve ne bi svelo na samo čitanje i upijanje informacija, znamo mi ubaciti i poneki vic ili zagonetku, a tremu, i našu i onu učitelja, razbijamo našim glazbenim brojevima. Za to je zadužena glazbena sekcija DY Yolo s učiteljem Glazbene kulture/tehničkom podrškom – Tončijem Mihovilovićem.

Svi smo mi postali jedna prava zajednica, a mjesta za sve ostale uvijek ima pa nam se možete pridružiti u svakom trenutku.

A za sve ostale, kako bi rekli mi na radiju:

„Do slušanja i stojte nam dobro,
dobri naš svitu!”

Marino Kosor, 5.c

Popodnevni tim

AIKIDO

Od ove nastavne godine, u našoj školi djeca imaju mogućnost treniranja Aikida pod vodstvom učiteljice Njemačkog jezika Tajane Bundare.

Aikido je japanska borilačka vještina koju je razvio Morihei Ueshiba (O 'Sensei, što znači „veliki učitelj”) u 1920-ima.

Borba s osmjehom

10 razloga zašto je aikido dobar za djecu:

1. Aikido je neagresivna borilačka vještina. S aikidom se borba ne započinje, već završava. Aikido ne potiče sindrom „superjuna-ka iz crtića” – tući se sa svima, udarati pse i mačke. Aikido se koristi kada netko drugi „prekrši pravila”, tj. započne tučnjavu.
2. Aikido uči djecu da budu mirna, naravno ne cijelo vrijeme. Kada moraju mirno sjediti, uči ih koncentraciji, koja im može pomoći u školi. Aikido tehnike ih uče kako biti miran na ispravan način, nikako na način da su im emocije zagušene.
3. Aikido uči djecu praktičnoj samoobrani – oduzimanju ravnoteže protivniku, kontroli i primjeni poluge.
4. Aikido djeci daje pozitivnu sliku o svijetu, uči ih da trebaju biti u harmoniji sa svojom okolinom. Uči ih principu – ako stvaraš nevolju, izgubit ćeš – ali ako je tvoj um miran

Opušteni i pozorni

- i pozitivan, od situacije koja je pred tobom imaš priliku učiniti ono najbolje.
5. Aikido ih uči opuštenosti, jer aikido tehnika napravljena u grču ne valja i ne funkcionira.
6. Aikido djeci pomaže u školi jer razvija čist i bistar um.
7. Aikido razvija psihomotoriku kod djece, uči ih ravnoteži tijela, razvija gipkost i elastičnost.
8. Svatko može biti dobar u aikidu. Nije potrebno biti posebno talentiran za aikido. Ključ napredovanja je pozitivan stav.
9. Za aikido veličina, snaga i brzina nisu bitni. Zapravo je zapanjujuće s kojom količinom energije djeca mogu „baciti” odrasle!
10. Djeca su umorna nakon aikida pa će tako otići i ranije u krevet i slade zaspati.

Tajana Bundara

VEČER HRVATSKOG SONETA

Mjesec hrvatske knjige obilježava se svake godine od 15. listopada 2015. do 15. studenog 2015., stoga smo u našoj školskoj knjižnici, u Manuškom tinnelu, 12. studenog 2015. održali Večer hrvatskog soneta! Na Večeri hrvatskog soneta sudjelovali su učenici sedmih i osmih razreda, ali i poneki ljubitelji pisanja pjesama čak iz petog i šestog razreda. Svi su se iznimno dobro pripremili.

Lea Talijsa Meić i Dino Martedić iz 7.b izradili su plakat o sonetu i prezentirali ga nazočnima.

Sonete naših poznatih pjesnika Antuna Gustava Matoša, Vladimira Nazora i Dobriše Cesarića, interpretirali su Niko Anzulović Mirošević i Petra Čosić iz 8.b, Roko Marini iz 7.a, Noa Davitkovski i Domagoj Silobričić iz 7.c.

Osobito zanimljivo bilo je čuti našu učenicu Vanu Pilić (6.a) s pjesmom San i Luku Kovačeva

Ljubitelji poezije

(5,c) s pjesmom Kad nešto voliš koji su se sami okušali u pisanju soneta. Nadam se da smo potaknuli učenike na daljnje stvaralaštvo i ljubav prema poeziji.

MANUŠKI PRIČIGIN

Naši učenici vam puno vole pričati. Učitelji svakodnevno o tome govore. Ponekad kažu da od silnih priča, nitko nikoga ne sluša, da se govori u glas i da njih više nitko ne sluša.

Međutim, pričanje pravih priča o doživljajima na temu *Igra je radost* koje su nam naši učenici ispričali na našem 8. MANUŠKOM PRIČIGINU nikoga nije ostavilo ravnodušnim. A, nije ni čudo, jer je igra svakome draga, bio on mlad ili malo stariji. Kroz igru učimo, sklapamo prijateljstva, smijemo se, natječemo i zabavljamo. Saznali smo kako su se igrali naši stariji nekada, kako se igraju djeca danas, kako igra može dovesti čak do nezgoda i povreda, kako se kroz igru

Igramo do znanja

mogu otkriti male i velike ljubavi, kako iz igre izrastaju junaci i još štošta. No, svi su se na kraju složili da nam je uz igru život puno ljepši.

MEĐUNARODNI DAN MATERINJEG JEZIKA

Međunarodni dan materinjeg jezika i Valentinovo obilježili smo 19. veljače pod motom ČITAM TI O LJUBAVI! Odškrinuli smo vrata naše knjižnice, a najhrabriji učenici: Lara Mijić, Ivan Prpić i Andi Tepavac iz 3.c; Borna Vulić i Domagoj Silobrčić iz 7.c; Dora Krolo iz 7.b; Zara Subotić za Renca Klišmanića, Petra Horvat, Petra Luetić, Tao Drašković, Roko Sučić, Dora Medvidović i Toma Bačić iz 2.c; Sara Kujundžić iz 8.b; Dora Jagar, Hana Lujić, Darija Mustapić, Antea Šišeta, Ana Marija Radeljić, Krešimir Polić iz 4.a; Gaja Duilo, Filip Jukić, Paola Romac, Barbara Župa, Andrea Podrug, Lana Vickov iz 3.b; Natali Oršulić, Ante Lisica, Klara Milišić, Roko Perković, Matej Duplančić, Ivan Vukičević, Roko Butorac, Iva Oršulić iz 4.b, uspjeli su zlatnim ključićem ot-ključati svoja srca i progovoriti o najvažnijem i najsnažnijem ljudskom osjećaju, ljubavi.

Odškrinuli smo vrata naše knjižnice...

Zahvaljujem se na nesebičnoj ljubavi naših učiteljica: Mirjani Pribudić, Ladi Režić, Tini Dadić Tomić, Tamari Domić, Jelici Balić, Renati Širović i Jasminki Jozipović što su djecu potakle na pisanje o ljubavi i njegovanje lijepe riječi.

Ljubav

Sanjam jednu malu plavu
iz razreda moga,
zbog nje sam ostao
bez srca svoga.

Očima me svojim prati,
al' nikako da shvati...
Srce sam joj dao
i nije mi žao.

Evo, Valentinovo
na vrata kuca,
a meni za njom
srce puca.

Pa joj onako
šapnem u pola glasa:
Mila,
bez tebe mi nema spasa!
Andi Tepavac, 3.c

ČITANJEM DO ZVIJEZDA!

Nakon provedenog školskog, a zatim županijskog natjecanja 22. veljače 2016., naši vrijedni čitači, ekipno su se plasirali prema ukupnom broju bodova na državno natjecanje koje će se i ove godine održati u Čakovcu. Zanimljivo je da ovogodišnju ekipu sačinjavaju učenici iz petog, šestog i osmog razreda što potvrđuje da nije uvijek presudna razina znanja nego ljubav prema knjizi i prema čitanju. Trebalo je pročitati tri

knjige: *Poljubit ću je uskoro možda*, *Suvišan u svemiru* i *Svašta u mojoj glavi*.

Nadam se da će se učenici Petra Ćosić, Antun Vučica i Nando Duje Kuprešanin, pod vodstvom svojih mentorica Tamare Domić i mene knjižničarke, vratiti s natjecanja s dobrim rezultatima. No činjenica da smo prošle godine bili jedina splitska škola, već je postignut veliki uspjeh.

KAKO NASTAJU SLIKOVNICE?

Što je potrebno da bi nastala slikovnica? Sigurno ste se bar jednom u životu to zapitali. Možda ste pomislili da morate biti izuzetno nadareni u pisanju i slikanju, imati ogromno znanje, iskustvo i godine. Dovoljno je imati bar malo godina, po koju olovčicu u boji ili flomastere, poslušati što ti drugi govore i pogledati što se oko tebe nalazi.

Na kraju sve pomiješati i začiniti s malo volje i mašte. Ove godine, u našu knjižnicu prvi put su došli naši prvašići. Oni su pažljivo slušali i gledali što se sve u knjižnici nalazi, kome knjižnica služi, kako se posuđuju knjige, tko tamo radi...

Tako su nastale najljepše slikovnice koje ima naša knjižnica.

Prvašići na djelu

Naša se knjižničarka Katarina divi novim slikovnicama

SVETA LUCIJA

Sveta Lucija došla nam je u posjet 11. prosinca 2015. par dana prije samog blagdana koji se slavi 13. prosinca. Došla je na vrijeme, baš u našu knjižnicu osvijetljenu malim svjećicama i lampionima.

Ta velika kršćanska mučenica živjela je u 4. stoljeću za vrijeme cara Dioklecijana. Zaštitnica je vida, ratara, slijepaca, lađara, staklara, krojača, pisara i vrataru. O njenom životu i hrabroj odluci za vjeru u Gospodina izvještavali su nas naši učenici Marino Kosor i Lucija Budić Leto.

O njenom životu i hrabroj odluci za vjeru u Gospodina izvještali su nas naši učenici Mario Kosor i Lucija Budić Leto

Razdragani učenici, ozarenih lica iz 3.b, pod vodstvom učiteljice Renate Širović, uveli su nas tradicijskim običajem koledanjem. Ti mali vrsni pjevači također su pomogli da svi nazočni nauče još jednu lijepu prigodnu pjesmu:

*Santa Lucia
Sul mare luccica l'astro d'argento,
Placida é l'onda, prospero il vento
Venite all'agile barchetta mia...
Santa Lucia! Santa Lucia!*

Učili smo kako se sije već prethodno namočena pšenica u male posudice te zapamtili kako ju treba svakodnevno zalijevati i njegovati da bi narasla do Božića. U sredinu naših posudica stavljali smo svijeću, simbol iščekivanja Božića. Svima su srca bila radosna i sretna te smo poželjeli da se veselje nastavi i u njihovim domovima.

Katarina Škiljo

Raspjevani i nasmijani uveli su nas koledanjem učenici III.b pod vodstvom učiteljice Renate Širović

Tradicionalno sisanje pšenice

VEČER MATEMATIKE

I ove je godine Večer matematike u našoj školi privukla veliki broj učenika i roditelja. Ova večer je skup interaktivnih radionica u kojima sudjeluju učenici i njihovi roditelji, a koje potiču izgradnju pozitivnog stava učenika prema matematici.

Učenici od 1. do 4. razreda u koštac s matematičkim problemima uhvatili su se uz pomoć roditelja. Zajedno su prolazili „matematičke stanice” te birali aktivnosti u kojima će sudjelovati, a koje su za njih vrijedno organizirale učiteljice razredne nastave. Učiteljice su za ovu večer pripremile i posebnu igru *Memory* s glagoljčnim slovima. U nekim učionicama se tražilo i mjesto više.

Stariji učenici su radili samostalno ili uz pomoć prijatelja, zabavili su se te uvidjeli da se s matematičkim problemima, kako to oduvijek govore učitelji svim generacijama, susrećemo svakodnevno, ali toga nismo svjesni i uspješno ih rješavamo.

Ivana Goreta

Sedmaši su odabrali svoje matematičke stanice

Radni centar GLAGOLJICA

Njima je matematika zabavna

ZLATNA VEČER MATEMATIKE

Zlatna večer matematike održana je ove godine 3. prosinca 2015. na temu Matematički izumi u Staroj gradskoj vijećnici, Muzeju grada Splita i Palači Mileši.

Izlaganje grupe učenika OŠ Manuš se održavalo u Muzeju Grada Splita. Imali smo temu: „Pantograf. Ili, kako su kopirali naši stari?“

Pantograf je izum izumljen u 15. st. To je izum kojim u jednom zamahu crtamo sliku kakvu želimo i jednaku takvu uvećanu sliku. Možemo reći da je pantograf otac fotokopirnog fotoaparata.

Iako je naša grupa imala mnogo teškoća koje su prethodile prezentaciji, na kraju smo svi bili veoma zadovoljni, a publika je bila oduševljena time što se pantografom može. Zainteresirani su imali priliku osobno pokušati nešto nacrtati pantografom. Dobili su papir te su crtali dok smo mi drugima prezentirali. Većina srednjoškolaca koji su dolazili izvadili bi olovku iz pantografa pa pisali samostalno dok netko drugi nije gledao. Kasnije bi se hvalili da su to napravili pantografom. Čovjek bi se začudio što se sve moglo pročitati kasnije na tom listu.

Sve u svemu, Ivan Marušić, Leon Juras, profesorica Lahorka Havranek Bijuković, koja nam je u svemu pomagala, i ja smo se zabavili te ponešto naučili i poučili sve zainteresirane koji su se prisustvovali našoj prezentaciji.

Roko Martinić, 7.b

Roko Martinić prezentira rad pantografa

DAN BROJA PI

Traka s 1000 decimala broja π

Učenci sedmih razreda obilježili su 14. ožujka međunarodni Dan broja Pi prigodnim aktivnostima u učionici.

Mjerili su pomičnim mjerilom i ravnalom promjer kovanica i CD-a te pomoću konca određivali duljinu kružnice. Izračunali su omjer opsega kruga i duljine promjera kruga te dobili prilično dobar rezultat za broj pi, 3.19. Svi znamo da poznata aproksimacija broja pi na dvije decimale iznosi 3.14.

Ukrasili smo pano prigradnim plakatom, a i pokušali nalijepiti traku sa 1000 decimala broja pi na zid učionice. Naglasak je na „pokušali“!

Poslušali smo i pjesmu o broju pi te potražili datum svog rođenja među znamenkama broja pi na internetskoj stranici *Find Your Pi Day*.

Bilo je zabavno, a sljedeće godine pokušat ćemo biti još kreativniji. Možda „padne” i koja pita (*pie*)!

Lahorka Havranek Bijuković

Određivanje duljine kružnice

PRIČA O SVEMIRU I HIGGSOVOM BOZONU

U četvrtak 7. travnja 2016. godine je u našoj školi održao predavanje „Priča o svemiru i Higgsovom bozonu” fizičar prof. dr. sc. Ivica Puljak, profesor sa splitskog FESB-a. Predavanje je bilo namijenjeno učenicima sedmih i osmih razreda, no našlo se tu i zainteresiranih učitelja.

Znanstvenik prof. dr. sc. Ivica Puljak godinama je angažiran na najvećem projektu istraživačkog centra CERN u Švicarskoj – radu LHC-a, Velikog hadronskog sudarača.

Predavanje je započelo osnovama – od čega je svemir sastavljen, koje ga čestice grade te brojnim teorijama koje su nam dale bolji pogled na

Učenici pozorno slušaju

svemir. Naučili smo kako je cijeli svemir sastavljen od 12 čestica od čega ga jedino 3 grade, a one proizlaze iz najveće i najsnažnije čestice – Higgsovog bozona. Otkriće ove čestice znanstvenicima je izuzetno važno zbog nastojanja da doznaju kako je svemir zapravo nastao, kako se razvijao, od čega se sastoji i kako će jednog dana njegovo postojanje završiti.

Iako smo se pomalo bojali da će predavanje biti pomalo nerazumljivo za našu dob, naš strah je nestao s prvim profesorovim šalama:

Profesor Ivica Puljak odgovara na teška pitanja

- » Ako imate više kilograma to znači da ste privlačniji. (zbog sile teže)
- » Za sve što napravite je kriva elektromagnetska sila, pa kad učinite nešto loše opravdajte se time.

Zapamtili smo i činjenicu da kad bi sve atomske jezgre čovječanstva stavljali na jedno mjesto dobili bi obujam veličine kocke šećera.

S predavanja smo otišli iznimno zadovoljni, a nekima se svidjela ideja o budućem zanimanju teorijskog fizičara.

Roko Martinić i Duje Perković, 7.b

Kako saznajemo nove stvari?

SMOTRA „BUDI I TI ZNANSTVENIK”

Učenici sedmog b razreda, Leon Juras, Ivan Marušić, Roko Martinić i Duje Perković, zajedno s mentoricom Lahorkom Havranek Bijuković (učiteljicom matematike) predstavili su svoj „Pantograf” na smotri učeničkih radova „Budi i ti znanstvenik”. Smotra učeničkih radova održana je 21. travnja 2016. na FESB-u u sklopu Festivala znanosti. Na smotri je sudjelovalo više od 200 učenika i njihovih mentora, a predstavljani su uz pantograf i drugi zanimljivi radovi; hologram, plamteći zvučnik, Mondrianovi pravokutnici u Geogebri, fizika zvuka, morski svijet od recikliranog otpada, željezo koje krvari...

Prije Festivala smo malo nadogradili svoj pantograf te napravili novi od lego kocaka.

Tema je ove godine bila znanost i umjetnost, pa je mnoštvo radova bilo o zvukovima koji prolaze kroz cijevi, ali je bilo i nekih radova koji nisu imali veze s umjetnosti, npr. otkrivanje radioaktivne tvari.

Rad svakog pojedinog tima ocjenjivalo je povjerenstvo sastavljeno od vrsnih stručnjaka, fizičara, biologa i matematičara, pod vodstvom prof. dr. sc. Ivice Puljka. Povjerenstvo je bilo zadovoljno našim radom i prezentacijom te su nas pohvalili.

Taj dan smo se jako zabavili i naučili nešto novo.

Roko Martinić, 7.b

Duje predstavlja Pantograf

IZ DNEVNIKA JEDNE UČITELJICE

Četvrtak, 21. travnja 2016.

Parkiralište ispred male dvorane na Gripama. Polako se okupljamo. Zbor, orkestar, dramska grupa, nagrađena učenica za likovni rad Stella Blažević.

Naravno, više je roditelja nego djece. Tu su i bake, mame i tate...

Šapuće se da neki od uzbuđenja nisu „ni oka sklopili”. Cilj je Slavonski Brod, OŠ Ivana Brlić Mažuranić, selo roda Čigoč te eko-etno selo Stara Kapela.

U autobusu se ubrzo začula svirka i pjesma, naravno pod vodstvom učitelja Tončija Mihovilovića.

U selu Čigoč porodice roda začuđeno su gledale veselu splitsku družbu. Male glave rodnog pomlatka znatizeljno proviruju iz raskošnih gnijezda sagrađenih na vrhu telefonskih stupova i dimnjaka.

Ispred bajkovite škole Ivane Brlić Mažuranić dočekali su nas naši domaćini i ravnateljica Jasminka Suman. Djeca su se sramežljivo pogledavala, pružali ruke tiho izgovarajući imena. Roditelji domaćina hrabрили su ih i povelu u svoje domove. Nekima su tu večer nedostajali roditelji, ali samo tu večer.

Čigoč - selo roda

Ispred kuće Ivane Brlić Mažuranić

Petak, 22. travnja 2016.

Zborno mjesto je škola is djecom naših domaćina odlazimo u eko-selo Stara Kapela. Očuvano, staro slavonsko selo s drvenim kućama, voćnjacima procvalih jabuka, starim uporabnim predmetima i cvijećem svuda oko nas.

Atmosfera među učenicima prisnija.

Šesnaest je sati i okupljamo se u školi sat vremena prije početka priredbe. Jedan od razreda pretvara se u garderobu i započinju pripreme.

„Frizerka” učiteljica Dijana Budimir ima puno posla oko frizure Ivane Brlić Mažuranić koju je uprizorila Karla Leontić. Rutvica i Gita, Ana i Iva Oreč, u rukama su „kostimografinje” učiteljice Renate Širović.

Učitelj Mihovilović „uštima” instrumente naših „grdelin”, a Luka i Roko sami se uređuju. Prekaljeni su to glumci i ova predstava samo je jedna u nizu.

Sva „gungula” garderobe uredno je snimljena mojim tabletom, a ravnateljica, ona je plesala uz svirku orkestra i zbora.

Našom malom priredbom povezali smo Dalmaciju i Slavoniju, plavo i zeleno.

Svidjele su se Brođanima naše dalmatinske „pisme” i pjevali su s nama.

Malena i Klepetan

Atmosfera nakon priredbe među učenicima mnogo prisnija, Dogovaraju se zajednički izlasci.

Mi učitelji odlazimo na svečanu večeru povodom Dana škole Ivane Brlić Mažuranić. Večera odlična, tamburaši sjajni pa smo i kolo vodili, a naš učitelj Mihovilović uzeo je mikrofona u ruke i naravno, na noge dignuo cijelu dvoranu.

Subota, 23. travnja 2016.

Povratak. Oko škole učenici i roditelji, ali ovaj put odvojeni. Tu je i ravnateljica Jasminka Suman.

Učenici se pozdravljaju, grle, vidi se i poneka suza...

Opraštamo se i odlazimo vidjeti Malenu i Klepetana. Učenici Brođani ulaze s nama u autobus i oni nas vode...

Atmosfera je potpuno prisna.

Fotografiramo Malenu i Klepetana, fotografiramo se svi zajedno. Opet se opraštamo.

Suze više nitko ne krije, a zagrljaji su čvršći. Atmosfera je vruća.

I kako završiti ovaj trodnevni dnevnik ako ne stihovima: „... Ne dirajte mi ravnicu, jer ja ću (mi ćemo) se vratiti!...”

Lada Režić

Etno-selo Stara Kapela

Selfie s domaćinima

DAN SPORTA

Naš tradicionalni Dan sporta ove se godine održao 19. travnja. Kao i obično, sudjelovali su svi razredi naše škole, dok su djelatnici i učitelji bili sudci na određenim sportovima. Za razliku od prošle godine kad smo bili domaćini učenicima u sklopu projekta „Od starog pisma do novog prijateljstva”, ove godine učenici su se natjecali u uobičajenim sportovima; graničaru, nogometu i našoj poznatoj štafeti. Kao sudac nam se pridružio i učitelj Filko Barić koji je prošle godine otišao u mirovinu.

Naši učenici su dobri poznati po natjecateljskom duhu te ni ove godine nije nedostajalo različitih zastava i ukrasa na školi te instrumenata kojima su bodrili svoje, ali i protivničke razrede. Naravno, bilo je i pobjednika i gubitnika kao u svakim natjecanjima, ali svaki razred je dao sve od sebe i nije bilo puno tužnih lica jer je ionako bit ovoga dana druženje i zabava. I kako glasi stara sportska poslovice: „Važno je sudjelovati, a ne pobijediti”.

Lea Talia Meić 7.b

Podrška s tribina

Zdravi štand Akavaca

Prvaši su spremni za utakmicu

Slavlje 4.b

Posjetio nas je i učitelj Filko

ZDRAVI ODMOR

Naša škola je 28. travnja ugostila predstavnike Podravke i Večernjeg lista, predstavnicu Hrvatskog debatnog društva Dariju Jeger i zagrebačke srednjoškolce, Podravkinu nutricionisticu Maju Vidaković te promotora projekta Zdravi odmor, dobro poznatog kuhara i pjevača, Luku Nižetića. Ovim projektom se nastoji širiti svijest o važnosti školskih obroka te doprinijeti poboljšanju prehrambenih navika djece.

Cijeli je susret započeo uvodnom prezentacijom koju je održala Podravkina nutricionistica. U prezentaciji su se spominjale brojne zanimljivosti koje su odlučivale o tome tko će biti Lukini pomagači u pripremanju jela. Nakon prezentacije je uslijedila Spikaonica na temu „Svi mladi trebaju imati na pravo na jedan zdravi obrok u školama” u kojoj je debatni tim naše škole pokazao svoje umijeće. Nakon sva tri kruga su učenici, ali i učitelji naše škole, pitali razna pitanja Luku i nutricionisticu. Bilo je tu zanimljivih odgovora, npr. Luka nikada ne pjeva dok je pod tušem ili dok kuha, ne zna je li mu draže kuhanje ili pjevanje te kada nema puno vremena za kuhanje ubaci svega što ima kod svoje kuće i onda

Svi bi htjeli pomoći u kuhinji

to sve skuha... Nutricionistica nas je naučila da pizza nije nezdrava, ali ju trebamo jesti u određenim količinama. Nakon Spikaonice uslijedio je najzanimljiviji dio susreta, a to je Lukino kuhanje i degustacija njegovog jela. Skuhao nam je tjesteninu s tunom u kojoj su svi uživali. Na kraju je, kako smo se i nadali, Luka Nižetić davao autograme i pozirao za „selfije”!

Dora Krolo, 7.b

Najbolji dio – degustacija

Debatna ekipa naše škole u Spikaonici

SIMULTANKA S VELEMAJSTOROM

Velemajstor Ivan Žaja s učenicima i učiteljem Ž. Jozipovićem

Škola Manuš je i ove godine imala svoje predstavnike na ekipnom prvenstvu osnovnih škola grada Splita u šahu. Dječaci su osvojili 2. mjesto, a djevojčice 3. mjesto. S obzirom na odličan rezultat, učenici su dobili nagradu – simultanku sa šahovskim velemajstorom Ivanom Žajom.

Ivan Žaja osvaja je titule u svim dobnim kategorijama, od početnika do seniora, te bio član reprezentacija bivše države i Republike Hrvatske. Najuspješnija mu je bila 2000. godina kada se plasirao na Svjetsko prvenstvo u Americi, nakon čega mu je potvrđena titula velemajstora. Danas se uglavnom bavi podučavanjem mladih naraštaja pa je to bio jedan od razloga održavanja simultanke.

I učitelj Željko je odmjerio snage s velemajstorom

Napeto do samog kraja

Za ovu su prigodu u knjižnici škole pripremljene šahovske ploče za 10 učenika i učitelja Željka Jozipovića te pedagoginju Vesnu Grubić. Simultanka se igra tako da velemajstor ide od ploče do ploče, igrajući sa svima istovremeno. Prva partija završila je s 10 pobjeda velemajstora i 2 remija, s učiteljem Željkom i učenicom Klarom Milišić (4.b). U drugoj su partiji remi ostvarile i Klara Steffen Zanchi (4.b) i Dora Krolo (7.b).

Učenici su otišli kućama prepuni dojmova, ali i nekih novih znanja i trikova koje su naučili jer, kako kaže velemajstor, više se nauči iz poraza nego iz pobjede.

Ivana Goreta

DAN NJEMAČKOG JEZIKA 2016. – TAG DER DEUTSCHEN SPRACHE

Učenici s mentoricom Tajanom Bundarom

8. travnja 2016. u dvorani Nadbiskupijskog sjemeništa u Splitu održana je priredba povodom Dana njemačkog jezika. Škole Splitsko-dalmatinske županije pripremile su razne točke od glazbenih, do glumačkih i plesnih, pa čak i „slasnih“ (slastičari Turističko-ugostiteljske škole počastili su nas kreativnim delicijama). Naša škola nastupala je s točkom Bremenski svirači (Die Bremer Stadtmusikanten) u kojoj je sudjelovalo 20 učenika od 4. do 8. razreda:

- » Niko Anzulović Mirošević (8.b.) u ulozi interpretatora, Filip Lovrić (8.c.) i Mihovil Parčina (5.c.) u ulozi pripovjedača
- » 4 životinje glumili su petaši Mihovil Kuliš (pas), Nola Srdanović (mačka), Roko Ugrina (magarac) i Zoran Perković (pijetao), dok su Luka Kovačev (5.c) i Klara Steffen Zanchi (4.b) vjerno prikazali zločeste gospodare.

Naši svirači su zasvirali uz plesnu trupu u sastavu šestica Marte Vukmir, Klare Juras, Iriane Mihaele Jurčić i petaša Paule Vojnović, Lune Baričević, Ivane Čorvilo, Karle Manojlović, Damjana Polića i Filipa Stojkovskog. Petašice Lucia Miošić, Marija Budić Leto i, ponovo, Karla Manojlović, sa svojim čarobnim smiješkom vodile su nas tragom naših životinja.

Pripovjedači Filip i Mihovil te Niko kao interpretator

Ljudska piramida za kraj iznimno uspješne točke

Tajana Bundara

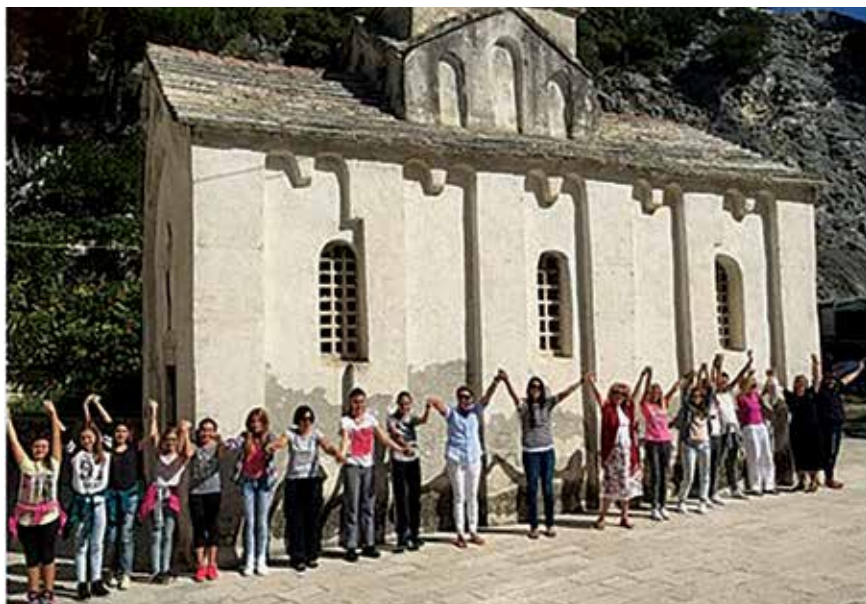
NASTAVLJAMO PUTOVIMA GLAGOLJICE...

Na početku nove školske godine 2015./2016. nastavili smo s projektom „Od starog pisma do novog prijateljstva”. Ponovno smo krenuli putovima glagoljaša. Nakon posjeta Pustinji Blaca na otoku Braču i tamošnjem glagoljaškom samostanu u studenom 2014. g., sada smo posjetili Poljičku Republiku.

Osim Novinarske grupe, Omiš su posjetile i Povijesna, Likovna te Glagoljična grupa. Također su s nama išle ravnateljica i druge učiteljice. Glavni cilj našeg izleta bio je posjetiti crkvu Sv. Petra, Poljički muzej te vidjeti kip Popa glagoljaša, no zbog velikog kulturnog bogatstva ovoga kraja nismo mogli otići, a da ne posjetimo barem špilju i oltar sv. Leopolda Mandića i kuću u kojoj je rođen književnik Jure Kaštelan.

CRKVA SV. PETRA

Na početku omiškog izleta prvo smo posjetili crkvu Sv. Petra. Crkva Sv. Petra nastala je tijekom

Ispred crkve sv. Petra

srednjeg vijeka, stara je preko 1000 godina te je izgledom slična crkvi Sv. Križa u Ninu. To je predromanička crkva, što nam govori da je građena po uzoru na rimske građevine. U vrijeme srednjeg vijeka bilo je malo vjernika što je razlog veličine crkve. Dugačka je 9 metara, a široka 5 metara. Prepoznatljiva je po svojoj kupoli i pravokutnoj apsidi u obliku glagoljičnog slova L što znači „ljudi”. Slična je crkvama Sv. Trojstva u Splitu i Sv. Donata u Zadru koje imaju okruglu apsidu. Građena je krajem 9. i početkom 10. stoljeća.

Crkva sv. Petra nalazi se na prostoru između rijeke Cetine i Žrnovnice gdje se nekada nalazila Poljička Republika. Poljička Republika bila je posebna po tome što je njome vladao čitav narod, osim žena. Ona je jedna od prvih država koje su poticale razvoj demokracije. Uz nju se u povijesti najviše spominju kraljevi Slavac i Zvonimir. Omiš je uložio 2 milijuna kuna za spas crkve zbog kiše i snijega. Tu se izgradilo Poljičko sjemenište. Biskupi su osnivali škole koje su bile jedine u to vrijeme, a pohađala su je većinom djeca koja su htjela postati svećenici. Škole su bile na glagoljici (na glagoljici se pisalo, čitalo, pjevalo, molilo...). Sjemenište je djelovalo oko 150 godina.

Iako je ova crkva fizički malena za grad Omiš je jako posebna.

Nakon predavanja učiteljica Dragice Reljić i Jelice Balić o crkvi, naša je Likovna grupa pokazala svoja umijeća crtanjem

crkve. Nakon silnog rada, sjeli smo u hladovinu i uživali u „marendi” koju su nam pripremile naše vrijedne kuharice.

ŠPILJA I OLTAR SV. LEOPOLDA MANDIĆA

Iduće naše odredište bila je špilja sv. Leopolda Mandića. Kada smo tamo stigli, prvo što smo ugledali bila je predivna rijeka Cetina. Zatim smo se uputili prema brdašcu na kojem se nalazio oltar i špilja Leopolda Mandića. U špilji se nalazio maleni oltar na kojem se, kako legenda kaže, sveti Leopold Mandić molio. Nakon posjeta špilje i oltara malo smo razgledavali prirodu te naletjeli na kuću književnika Jure Kaštelana.

Naš izlet završili smo u Gatima gdje nas je prije Muzeja Poljica i kipa Popa glagoljaša ugostila sestrična naše časne sestre Katarine Čotić, koja nas je ponudila domaćim fritulama, sokovima te raznim poslasticama. Nakon kratke okrijepe otišli smo do Muzeja, crkve sv. Ciprijana i kipa. Nakon kratkog fotografiranja ispred kipa ušli smo u maleni muzej i vidjeli prekrasni zidni mozaik jednog hrvatskog slikara, razne predmete, slike i odjeću iz bogate povijesti Poljičke republike.

Kao šećer na kraju popeli smo se na vrh sv. Jure, uživali u predivnom pogledu na Omiš te napravili par fotografija i „selfija”.

Iako to nismo htjeli, našem izletu je time došao kraj...

Dora Krolo i Lea Talia Meić, 7.b

Kip Popa glagoljaša

Likovna grupa na djelu

OSLIKAVANJE KRAVATA

U sklopu našeg već dobro poznatog glagoljičnog projekta „Od starog pisma do novog prijateljstva” te povodom Dana kravate naša je škola organizirala još jednu likovnu radionicu na kojoj nam se pridružila umjetnica Blaženka Benkus. Naš zadatak na toj radionici bilo je slikanje na svili. Prije samog početka slikanja trebali smo malo izvježbati ruku te smo na papirima crtali razne uzorke posebnim bojama za svilu. Nakon toga smo prešli na oslikavanje najpoznatijeg hrvatskog odjevnog predmeta – kravate. Tada je na red došla naša mašta. Za neke je to bio izazov, ali većina nas se dobro snašla u tom zadatku. Osim naših maštarija, jedan od zadataka bio je kravatu ispuniti glagoljičnim slovima. Uz vodstvo naše umjetnice iz Varaždina, radionica je protekla bez problema, a dio iznimno uspješnih radova otputovao je i našim projektnim partnerima.

Gošća nam je ovom prilikom odgovorila i na par pitanja.

Kako ste se počeli baviti ovim stilom umjetnosti?

Ja sam iz Varaždina i krenula sam honorarno raditi za svilanu Vis u Varaždinu prije otprilike 15 godina. Čim sam prvi put kapnula boju na svilu, znala sam da ću se time baviti cijeli svoj život. Vrlo brzo sam pokrenula vlastiti posao i tako danas zapošljam druge ljude.

Posljednje upute za rad

Umjetnica Blaženka Benkus s vrijednim novinarkama

Gdje dobivate motivaciju za svoje radove?

Svuda oko sebe, svaki dan. Naročito me inspiriraju duhoviti, zabavni, nasmijani ljudi, čini mi se da vladaju svijetom.

Da se ne bavite ovim poslom, čime biste se bavili?

Slikanjem, ali nekom drugom tehnikom. Radim posao koji volim, čak mi za njega i plate i to je to. Naučila sam ga sama, rado ga predstavljam i poučavam.

Koliko vam je potrebno vremena za jedan rad?

Ovisi. Ne znam kako odgovoriti na ovo pitanje jer nikada ne radim sama već radimo timski, u toj radionici nas puno radi na jednom projektu tako da nam sada ide jako brzo.

Kako vam se sviđa u Splitu?

O, pa u Splitu mi je najljepše, zato sam tu došla i ostat ću zauvijek.

I za kraj, vaš životni moto ili citat je...?

Mjerilo našeg neznanja je snaga vjerovanja u nepravdu i tragediju. Ono što gusjenica smatra krajem svijeta, učitelj naziva leptirom.

Lea Talia Meić i Stella Blažević, 7.b

PROJEKTNI TIM U RUMUNJSKOJ

Od 27. rujna do 1. listopada 2015. g., zahvaljujući projektu „Od starog pisma do novog prijateljstva”, posjetili smo još jednu državu iz koje nam dolaze škole-partneri. Bila je to druga u nizu naših planiranih projektnih mobilnosti. Nakon Portugala putovali smo u Rumunjsku, u gradić na obali Crnog mora, Valu lui Traian.

U mobilnosti su sudjelovale ravnateljica škole, Marita Guć, voditeljica projekta, učiteljica razredne nastave Jelica Balić i koordinatorka projekta, učiteljica engleskog jezika Danijela Erceg.

U osnovnoj školi Viceadmirala Ioana Murgescua

Cilj ovog susreta bio je utvrđivanje druge faze projekta, oblikovanje smjernica u izvodenju projektnih aktivnosti, diseminacije i evaluacije koje će se odvijati tijekom školske godine 2015./2016.

Učenici osnovne škole „Viceadmirala Ioana Murgescua” priredili su sudionicima toplu dobrodošlicu uz bogati kulturno-umjetnički program. Učitelji domaćini predstavili su nastavne predmete, način rada i ocjenjivanja u rumunjskom školskom sustavu. Naše sudionice su bile posebno dirnute naporima koje partneri iz Rumunjske ulažu u realizaciju zajedničkog projekta.

Svaka od ovih projektnih mobilnosti je prilika za upoznavanje povijesti zemlje domaćina. Sudionici su posjetili brojne muzeje i kulturne spomenike te su se vratili kućama obogaćeni za jedno novo i lijepo iskustvo.

Dragica Reljić

Na obali Crnog mora

MOBILNOST U IZMIR, REPUBLIKA TURSKA

U sklopu našeg projekta „Od starog pisma do novog prijateljstva” provedena je još jedna mobilnost: u vremenu od 6. do 12. prosinca 2015. g. posjetili smo grad Izmir u Republici Turskoj. U mobilnost su bili uključeni učenici Tea Topčić, Tin Šegvić i Darijan Gudelj te učiteljice Lada Režić, Danijela Erceg i Dragica Reljić.

Do grada Izmira koji se nalazi na zapadnoj obali Mala Azije putovali smo zrakoplovom, Sarajevo–Istanbul–Izmir. Naši domaćini toplo su nas dočekali već u izmirskoj zračnoj luci.

Domaćini Mustafa i Sybel

1. dan (7. prosinca)

Prvog dana mobilnosti domaćini su pripremili program dobrodošlice. Na školskom igralištu folklorna grupa je predstavila narodni ples tipičan za taj dio Turske. Program dobrodošlice se nastavio u školskoj dvorani za priredbe gdje je ravnatelj Ali Bilgic održao pozdravni govor, a potom je uslijedilo nekoliko točaka u kojima su nastupili učenici škole Karsiyaka. Nakon programa dobrodošlice domaćini su nas povelili u razgledavanje škole. Poslije razgledavanja nazočili smo nastavi iz glazbene kulture, matematike, tehničke kulture i turskog jezika. Jedna od zanimljivosti vezano za rad škole našeg domaćina je školsko zvono koje nije „klasično” školsko

zvono već opuštajuća glazba za početak i kraj nastavnog sata.

Nakon ručka, u poslijepodnevnom satima sudjelovali smo u zanimljivoj likovnoj radionici u kojoj smo upoznali likovnu tehniku EBRU. Likovnu radionicu vodio je učitelj Likovne kulture Mustafa Hacınebi.

Svladali smo likovnu tehniku ebru

2. dan (8. prosinca)

Drugog dana naše mobilnosti domaćini su organizirali posjet Efezu koji se nalazi 55 km jugoistočno od Izmira. Taj antički lokalitet je na listi je svjetske kulturne baštine te se nalazi pod zaštitom UNESCO-a. Efez je antički grad koji je svoj procvat doživio u doba starog Rima. Danas je to

U osnovnoj školi Karsiyaka

zanimljiv i bogat arheološki lokalitet koji još uvijek skriva brojna iznenađenja. Imali smo priliku, između ostalog, vidjeti ostatke Artemidinog hrama koji spada u jedno od sedam čuda starog svijeta, Celsusovu knjižnicu, veliki amfiteatar koji je mogao primiti 24 000 gledatelja... Šetali smo rimskim ulicama Efeza, posjetili čak i javne zahode i saznali brojne zanimljivosti o životu antičkog Efeza.

Prije posjeta samom Efezu posjetili smo Kuću Djevice Marije u kojoj je živjela do Uzašašća, a poslije Efeza i pitoreskno selo Şirince u kojem smo mogli doživjeti Tursku u punini njezinih

pismu koje je održala učiteljica turskog jezika Cemile Kasar. Nakon predavanja sudjelovali smo u drugoj radionici koja se nastavljala na radionicu održanu prvog dana. Na slike koje smo izradili u ebru tehnici ispisivali smo slova otomanskog pisma. Radovi svih timova bili su izloženi u posebnoj prostoriji.

Potom smo sudjelovali i u trećoj likovnoj radionici pod vodstvom učitelja Mustafe Hacınebija. Naša zadaća je bila nacrtati djevojčicu i dječaka u nacionalnoj narodnoj nošnji. Naš tim se odlučio predstaviti splitsku narodnu nošnju. Nakon što su radovi završeni izloženi su u hodniku škole te je slijedilo fotografiranje.

Nakon ručka, u poslijepodnevnom satima odvijala se i četvrta likovna radionica u kojoj su sudionici, u mješovitim timovima izrađivali ukrase za bor. Ukrasi su, naravno, bili slova naših pisama koja su nas spojila u ovom projektu. Nakon ukrašavanja bora, slijedilo je zajedničko fotografiranje.

4. dan (10. prosinca)

Četvrtog dana posjeta domaćini su organizirali razgledavanje Izmira. Razgledavanje je započelo posjetom kući supruge prvog turskog predsjednika Atatürka. U toj kući je umrla majka prvog turskog predsjednika. Kuća je uređena u duhu dvadesetih godina 20. stoljeća. Potom smo posjetili Agoru – muzej na otvorenom u samom središtu Izmira. Saznali smo da se prva Smirna (kako se nekad zvao Izmir) nalazila na močvarnom terenu uz rijeku te su je stanovnici napustili i

Posjetili smo ostatke rimskog Efeza

boja, mirisa i okusa na bazaru toga malog sela. Na kraju dana uslijedio je posjet Arheološkom muzeju u Efezu u kojem se nalaze izložci vezani za to bogato antičko nalazište. Na putu prema Izmiru zaustavili smo se kod džamije iz 14. st.

3. dan (9. prosinca)

U prijedpodnevnom satima slušali smo predavanje o otomanskom

Domaćinima smo poklonili oslikane kravate

preselili se na obližnji brežuljak gdje je nastala druga Smirna. Ostaci koji se danas mogu vidjeti iz rimskog su perioda. Nakon toga je uslijedio posjet 3. Smirni, turskoj Smirni. Na vrhu turske Smirne nalaze se ostaci kule iz doba Aleksandra Velikoga. S kule se pruža prekrasan pogled na grad Izmir, luku i zaljev. Posjetili smo Etnografski muzej u kojem je kroz bezbrojne zanimljive eksponate prikazana bogata prošlost Izмира. Jedan od simbola Izмира je kula sa satom na glavnom gradskom trgu, nezaobilazna na razglednicama Izмира. Pored kule sa satom koja je podignuta prije stotinjak godina uslijedilo je

Išli smo u posjet gradonačelniku

zajedničko fotografiranje. A jedna od zanimljivosti Izмира je i lift koji je svakodnevno na usluzi građanima kako bi lakše pristupili jednom dijelu grada koji se nalazi na uzvisini.

5. dan (11. prosinca)

U prijedpodnevnim satima malo smo se razgibavali učeći turski narodni ples. Učitelji Tjelesne kulture pokazali su učenicima osnovne korake turskog narodnog plesa koje su učenici vrlo brzo svladali. Uz taktove turske narodne

Članak u lokalnim novinama

glazbe učenici iz Portugala, Poljske, Rumunjske, Hrvatske i naravno domaćini plesali su turski narodni ples. Nakon plesa učenici su sudjelovali u košarkaškom „nadigravanju“. Košarka je jako popularan sport u Izmiru. Upravo košarkaški klub iz Karasiyake je sudjelovao u finalu europskog prvenstva ove godine. Učenici sudionici odlično su se zabavili u igri koja je uslijedila, a riječ je o „vrućoj stolici“ koja je dobro poznata i u našim krajevima.

Svakako je važno spomenuti da nas je toga dana primio i gradonačelnik Karsiyake koji nam se obratio pozdravnim govorom. U ime svih sudionika projekta na toploj dobrodošlici gradonačelniku se zahvalila učiteljica Danijela Erceg.

U vremenu od 14:00 do 16:00 sati učitelji zemalja partnera sudjelovali su u projektnom sastanku. Na početku sastanka našim partnerima u projektu podijelili smo darove – oslikane svilene kravate, a prethodno je učiteljica Danijela Erceg održala predavanje o kravati kao hrvatskom nacionalnom simbolu. Potom su koordinatori iz škola-partnera podnijeli izvješća o tome

što su ostvarili s obzirom na dogovor koji je u listopadu postignut u Konstanci. Bilo je riječi i o završnom izvještaju te što bi on trebao sadržavati. Koordinatorica iz Poljske upoznala je nazočne s planovima za sljedeću mobilnost koja će se odvijati krajem svibnja 2016. g., naravno u Poljskoj.

Naš posjet Turskoj ostat će u nezaboravnom sjećanju prije svega zbog topline gostoprimstva naših partnera iz osnovne škole Karsiyake.

Dragica Reljić

DRUŠTVENA IGRA UPOZNAJ GLAGOLJICU

Spremna za igru!

Glagoljicu je jako teško naučiti. Zato su učiteljica Tamara Domić i knjižničarka Katarina Škiljo pozvale sedmero učenika naše škole da im se pridruže te izrade igru o glagoljici.

Učenici nisu svi bili iz istog razreda: Venci Wang (6.a), Nando Duje Kuprešanin i Josipa Topčić (6.c) te Nina Štambuk, Ema Pezelj, Lucija Grbelja i Nika Drinković (6.b). Igra je nastala u sklopu projekta Od starog pisma do novog prijateljstva, a za izradu su bile potrebne čak dvije godine. Kada su se učiteljica i knjižničarka sjetile igre, uslijedilo je jedno veliko pitanje – kako će igra izgledati? To su prepustile nama učenicima, ali naravno, uz njihovu pomoć.

Morali smo osmisliti pitanja i pravila igre i na kraju smo imali 113 polja. Nakon pitanja

uslijedilo je crtanje igre. Morala je biti dovoljno velika za sva ta pitanja. Nakon dugog crtanja i bojenja igre, krenuli smo na izrađivanje figura, kutije s pitanjima te kocke za igru. Uh, kutiju za pitanja je bilo komplicirano napraviti, ali kada smo se svi usuglasili i složno krenuli raditi, sve je išlo lakše. Konačno, kada je sve bilo gotovo, uslijedila je probna igra. Prvo je bilo jako lagano jer smo u rukama imali papire s pitanjima i odgovorima, ali s vremenom je postajalo teže jer smo sve odgovore morali i naučiti.

Ova je igra izrađena kako bi potaknula učenike da nauče glagoljicu kroz igru i zabavi. I vjerujte nam, djeluje!

Nika Drinković i Ema Pezelj, 6.b

NOĆ MUZEJA

Izložba učeničkih radova

U Noći muzeja 29. siječnja cijela škola Manuš preselila se u prostore Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika (MHAS-a) gdje smo s ponosom predstavili naš europski projekt.

Učenici 6. i 7. razreda predvođeni učiteljicom Hrvatskog jezika Tamarom Domić i knjižničaricom Katarinom Škiljo demonstrirali su društvenu igru „Upoznaj glagoljicu”. U ovoj zanimljivoj igri pobjeđuje onaj, pretpostavljate, koji zna više o postanku i razvoju glagoljice. Poučno i zabavno!

Igru memory koju su izradili učenici 3. razreda pod vodstvom učiteljice Jasminke Jozipović, posjetiteljima su demonstrirali učenici 5. razreda. Naravno, igrači su morali pamtit i povezivati slova latinične abecede sa slovima glagoljske azbuke. Na zabavan način u kratko vrijeme naučili smo glagoljičnu azbuku!

Učenici 7. i 8. razreda tuš-perima ispisivali su glagoljske listine poput srednjovjekovnih pisara kako to inače rade svakog tjedna u sklopu Likovne i Povijesne grupe u našoj školi.

Društvena igra Upoznaj glagoljicu

Posjetitelji su mogli vidjeti i radove naših učenika koje su izradili tijekom likovnih radionica u Kući Parać pod vodstvom učitelja Likovne kulture Ane Pletikosić i Jurice Milića. Radovi su također inspirirani glagoljicom, ali i antičkom Salonom koju smo predstavili našim školama-partnerima iz Poljske, Portugala, Rumunjske i Turske u svibnju prošle godine.

Svi učenici, mali i veliki, rastrčali su se po prostorima Muzeja koji je u toj noći postao naše veliko igralište. S obzirom da je postav Muzeja

posvećen hrvatskoj povijesti ranog srednjeg vijeka, učenici su imali priliku istražiti i saznati ponešto novo o najranijoj povijesti Hrvata. Primjerice, imali su priliku upoznati naoružanje vojnika garde kralja Tomislava, pogledati film o najranijoj povijesti Hrvata...

Zbog mnoštva zanimljivih događanja koja smo pripremili možemo se pohvaliti da su se brojni posjetitelji zaustavljali pored naših učenika i pokazali veliko zanimanje za glagoljicu koja je još uvijek nepoznanica mnogima. Naša zadaća je upravo približiti to staro i zaboravljeno pismo široj javnosti što smo velikim dijelom i ostvarili kroz jedan ovakav događaj kao što je Noć muzeja.

Za organizaciju ovog događaja zaslužne su učiteljica razredne nastave Jelica Balić i muzejska pedagoginja Lada Laura.

Petaši igraju memory

Ispisivanje glagoljskih listina

Dragica Reljić

RADIONICE ZA NOĆ MUZEJA

U sklopu projekta „Od starog pisma do novog prijateljstva”, tijekom prvog polugodišta nastave, održavale su se radionice u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika. Radionice su bile namijenjene učenicima od trećeg do osmog razreda naše škole. Sve razrede je na vratima Muzeja dočekivala muzejska pedagoginja Lada Laura. Gospođa Laura provela je učenike kroz stalan postav Muzeja čiji se eksponati odnose na hrvatsku ranosrednjovjekovnu povijest. Zahvaljujući zanimljivom predavanju gospođe Lade Laure učenici su imali priliku čuti brojne zanimljivosti vezane za izložene eksponate kao što su Višeslavova krstionica, oltarna

pregrada iz Kapitula kod Knina, ciborij iz crkve svete Marte u Bijaćima, Trpimirov i Branimirov natpis, Bašćanska ploča čija se kopija čuva u Muzeju. Ono na što su trebali obratiti pozornost je bogatstvo ukrasa, pletera, vitica, vinove loze, ptica... Na taj način učenici su se pripremili za sljedeću fazu posjeta Muzeju, a ta je likovna radionica. Gospođa Laura dala je svim razredima posebnu tehniku za izradu radova s motivima glagoljice te su tako su nastala prava umjetnička djela. Radovi učenika bili su izloženi u Noći muzeja.

Dragica Reljić

ŠARENI ŠTAND MANUŠANA

Najljepši štand u gradu

Užežin svetoga Dujma, 6. svibnja, predstavili smo gradu i svijetu naš projekt „Od starog pisma do novog prijateljstva”. Zahvaljujući vrijednim učenicima i njihovim učiteljima na Voćnom trgu osvanuo je šareni „banak” OŠ Manuš. Na „banku” su bile izložene najrazličitije rukotvorine učenika i djelatnika škole. Tu ste mogli vidjeti torbe, straničnjake, svijećnjake, jastučiće, listine i mnoštvo drugih rukotvorina. Sve te različite izložke povezivala je GLAGOLJICA.

Šareni štand privukao je pozornost brojnih prolaznika, od kojih su većina bili strani turisti koji su pokazali veliko zanimanje za staro hrvatsko pismo. Naravno, učenici sedmih razreda su na odličnom engleskom jeziku zainteresiranim turistima nastojali objasniti o čemu je riječ. Poseban interes pokazali su turisti iz Poljske kad su shvatili da u sklopu projekta surađujemo i sa školom iz njihove domovine.

Međutim, najveću pažnju turista ipak su privukli učenici nižih razreda koji su bili odjeveni u

staru splitsku narodnu nošnju. Brojni prolaznici poželjeli su se fotografirati s njima.

Bilo je ovo još jedno u nizu uspješnih predstavljanja našeg projekta kojeg financira Agencija za mobilnost Erasmus +.

Dragica Reljić

Učitelji i djeca ponosno predstavljaju projekt

INTERVJU S UČITELJEM ŽELJKOM MILOŠEM

Ponekad strog, ali uvijek spreman na šalu, učitelj Željko Miloš odgojio je brojne generacije i sada smatra da je vrijeme da mladi preuzmu njegovo mjesto. Povodom odlaska u mirovinu sjeo je još jednom s učenicima svoje posljednje generacije koju je ispratio u 5. razred te im odgovorio na nekoliko pitanja.

Zašto ste odlučili postati učitelj?

Ta je odluka davno pala pa je teško odgovoriti na to pitanje, ali poslije srednje škole sam završio Pedagošku akademiju u Splitu i postao učitelj.

Gdje se radili kao učitelj?

Počeo sam raditi u Dobričinama kod Dolca, zatim na Biteliću kod Peručkog jezera, u Grabovcu i u Manušu.

Koliko dugo radite u našoj školi?

U ovoj školi radim od 1985. godine (30 godina).

Koji je najsmješniji događaj u Vašoj karijeri?

U mojoj učiteljskoj karijeri doživio sam mnogo lijepih trenutaka kojih se još uvijek sjećam i neću ih nikad zaboraviti. Teško je nešto izdvojiti.

Kako se razlikuju Vaša prva i zadnja generacija učenika?

Razlike su velike u ponašanju, odgoju, učenju, međusobnom poštivanju, odnosu prema radu... Smatram da je prava generacija bila bolja. Današnji učenici su vrlo pametni, obrazovani, poznaju nove tehnologije. Nedostaj im više rada, odgojnih i radnih navika.

Što biste poručili sadašnjim i budućim đacima?

Poručio bih im da sve znanje i sposobnosti iskoriste na svoju dobrobit i boljitak cijele naše domovine Hrvatske.

Učitelj Željko Miloš

Što Vas u životu najviše opušta?

Najviše me opušta rad s djecom, on me posebno veseli i raduje, obiteljski život, razgovor i igre s unučadi i boravak u mom rodnom kraju.

Veselite li se mirovini? Zašto?

Da. Zato što smatram da je došlo vrijeme da se odmorim i da mlađe generacije učitelja mogu bolje odgovoriti izazovima vremena.

Volite li sport?

Da, volim sport, posebno nogomet i sjećam se prve utakmice koju sam gledao između Engleske i Njemačke 1966. (4:2). Dragi su mi svi sportovi, posebno ako igra neka hrvatska momčad ili reprezentacija.

Volite li putovati?

Volim putovati, posebno kolektivno s učiteljima na izlet. Posebno se sjećam izleta u bivši Sovjetski Savez – Moskva, Rusija. To putovanje je nezaboravno.

Poruka za kraj: „Budite dobri, vrijedni, poštujujte roditelje i starije, volite i cijenite svoj narod i svoju domovinu Hrvatsku i budite pravi ljudi.”

Antun Vučica i Andrija Vučemilović Alegić, 5.b

INTERVJU S DOMAROM TOMOM BRSTILOM

Ako ste se ikada našli na hodnicima OŠ Manuš za vrijeme malog odmora, sigurno ste zamijetili čovjeka u plavome koji svakom djetetu za ime i za svakoga ima šalu ili lijepu riječ. Riječ je o našem domaru Tomi, koji ove godine odlazi u zasluženu mirovinu, te je tom prigodom pristao na kratki intervju.

Kakvo je bilo Vaše djetinjstvo?

Živio sam sa 7 braće i sestara pa je uvijek bilo živo, a roditelji su se jako trudili da nam ništa ne nedostaje.

Otkada radite u ovoj školi?

Radim od 1996. godine. (20 godina)

Što mislite o školi?

Sviđa mi se što je škola starinska, ali najdraži u njoj su mi ljudi i topli odnosi koji vladaju.

Volite li svoj posao?

Volim raditi svoj posao. Volim popravljati stvari i pomagati djeci i učiteljima.

Koje su dobre strane ovog posla?

Dobra strana su dobra i pristojna djeca jer je tada odmah ugodnije raditi.

Koja Vam je najdraža generacija učenika?

Svaka generacija je posebna na svoj način i u svakoj je bilo dobre djece. Trenutno mi je najdraža ova jer mi je zadnja.

Što radite u slobodno vrijeme?

Slobodno vrijeme provodim s obitelji i prijateljima.

Tomo na počecima rada u OŠ Manuš

Imate li hobi?

Volim slušati radio prije spavanja i čitati. Također sam pretplatnik na utakmice Hajduka, idem na sve domaće utakmice bez obzira na rezultate kluba.

Koji Vam je najdraži dan?

Najdraži dan u tjednu mi je nedjelja, ali najdraži dan u životu bio mi je dan rođenja kćeri Katarine.

Koju glazbu volite slušati?

Najviše volim slušati Thompsona i Mišu, a najdraža pjesma mi je „Iza devet sela” jer sam ja rođen u Medovu Docu (Imotski) koji je toliko daleko.

Ante Duplancić, 7.c

ČARI AZURNE OBALE

Kao i uvijek, šesti je mjesec rezerviran za putovanja s obitelji. Ove godine odredište nam je bila Francuska. Prvi francuski grad na našem odredištu bila je veličanstvena kneževina Monako i njezin glavni grad Monte Carlo.

Svakom tko dolazi u Monte Carlo već s autoceste pruža se divan panoramski pogled na ovaj grad koji nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Spustivši se u samo srce grada uputili smo se u razgledavanje. Veliki, zeleni park u Monte Carlu izgledom je bio gotovo jednak Central Parku u New Yorku. Ulice Monte Carla kao i ljudi koji su šetali njima podsjećali su na scene koje često vidamo u filmovima.

Grasse – svjetska prijestolnica parfema

Skupocjeni automobili poput Ferrarija, Lamborghinija i Bentleyja jurili su cestom. Čak je i tlo bilo prekriveno šljokicama.

Kako bismo bolje doživjeli ljepote ovoga grada uzeli smo maleni vlak koji nas je vodio kroz cijeli grad i pritom nam objašnjavao svaku bitnu pojedinost i znamenitost Monte Carla. Najviše

me se, između ostalog, dojmila Prinčeva palača, rezidencija druge vladarske obitelji u Europi. Prisutnost prinčeve obitelji u Palači možete utvrditi po zastavi, koja je u njihovoj odsutnosti spuštena. Nakon posjeta luksuznom shopping centru u samom srcu Monte Carla, koji je po svom uređenju podsjećao na muzej s mramornim podom i pozlaćenim elementima dodavši tome luksuzne trgovine, uputili smo se prema smještaju. Gradić u kojem smo bili smješteni nalazio se između Nice i Monte Carla. Hotel u kojem smo bili smješteni nalazio se tik do mora i imao je ogromne terase s kojih ste mogli uživati pogled na prekrasnu Azurnu obalu.

Nica

Sljedećeg dana, u ranim poslijepodnevima, uputili smo se u Nicu. Čim smo ondje stigli sjeli smo u slastičarnicu da probamo poznate francuske kroasane. Potom smo otišli vidjeti jednu od najdužih plaža u Europi. Niska temperatura Sredozemnog mora neugodno me iznenadila.

Sam centar Nice još više me oduševio. Prostrane ulice, trgovine s blještavim izlozima i prozori ukrašeni cvijećem zapanjili su me. Nakon večere u Nici zaputili smo se u Caness.

U Canessu su se odražavali brojni tulum na plaži kao i tulum Facebooka i Googlea na jahtama, te brojni drugi. Ono što me zasigurno oduševilo, kao i druge posjetitelje Canessa, bio je crveni tepih kojim su se prošetale najpoznatije filmske zvijezde. Na tlu su se nalazili potpisi i otisci ruku najpoznatijih glumaca i pjevača poput Angeline Jolie, Grace Kelly i Elizabeth Taylor. Ulice Canessa bile su raskošno uređenje, a izlozi ekskluzivnih trgovina mamili su vas da uđete u njih.

Kasno navečer vratili smo se u hotel puni dojmova s predivnim slikama urezanim u pamćenje.

U ranim jutarnjim satima pošli smo u šarmantni gradić po imenu Grasse. Grad Grasse se smatra svjetskom prijestolnicom parfumerije i to od 18. st. do danas.

Monte Carlo

Na obali Sredozemnog mora

U Francuskoj je jedan od glavnih centara parfumerije, a mnogi parfumeri koji su danas veoma poznati u svijetu trenirani su upravo u Grasse-u ili su bar proveli neko vrijeme ondje.

Imali smo priliku gledati kako izgleda proces stvaranja parfema i sapuna, dok nam je jedna od djelatnica objašnjavala sve pojedinosti ovoga procesa. Grasse, poznata prijestolnica parfema također je i vrlo lijep gradić. Nakon Grasse posjetili smo još jedan obližnji gradić, koji me svojim šarenilom i uskim uličicama ugodno iznenadio.

Grad je bio prepun tradicionalnih francuskih slastičarnica od kojih smo jednu posjetili i naravno ostali ugodno iznenađeni, te trgovina sapunima i parfemima. Nakon posjete ovog prekrasnog i zanimljivog gradića, vratili smo se još jednom u Caness. U Canessu smo po danu mogli bolje razmotriti njegovu ljepotu kao i naravno trgovine.

Idućeg dana odlazak u Opatiju nakon tri dana provedena u prelijepoj Francuskoj teško mi je pao, no put u Francusku zauvijek će mi ostati u srcu kao jedna prelijepa uspomena.

Karla Leontić, 7.b

MANUŠKI LAUREATI

Ove godine, na službenoj svečanoj promociji u Zagrebu, za svoj trud su nagrađeni naši učitelji. Vjeroučiteljica časna sestra Katarina Čotić, učiteljica razredne nastave Ilijana Dominović i učitelj tjelesne i zdravstvene kulture Željko Jozipović promovirani su u zvanje mentora, a učiteljica matematike Lahorka Havranek Bijuković u zvanje savjetnice.

U našoj školi se održala još jedna svečana ceremonija. Naime, generacijama je riječ kralj sinonim za jednog učitelja pa smo ove godine odlučili to učiniti službenim te ga zaista okruniti. Tom prigodom je pedagoginja Vesna Grubić pokazala svoju umjetničku stranu te napisala zagonetku.

*Brkove ima, alkar nije.
Drag je svima, široko se smije.
Dica ga vole, s njima šale zbija
ocjene im dariva,
pogodite tko je – Djed Božićnjak nije!
Dobra je srca, prijatelj pravi,
za učenike legenda s krunom na glavi!*

Okrunjeni učitelj Filko

Promocija učitelja

NATJECANJA

Državno natjecanje iz talijanskog jezika

Klara Goreta, 8.c – 5. mjesto
(mentorica Ivona Katunarić)

Državno natjecanje iz matematike

Darijan Gudelj, 8.b – 7. mjesto
(mentorica Nelica Mitov)

Državno natjecanje iz fizike

Darijan Gudelj, 8.b – 7. mjesto
(mentorica Ivana Pavković)

Državno natjecanje iz astronomije

Nando Duje Kuprešanin, 6.c – 7. mjesto
(mentorica Stella Vješnica)

Županijsko natjecanje iz geografije

Klara Goreta, 8.c – 3. mjesto
(mentorica Jelica Šaškor)

Mala splitska debata

Debatni tim OŠ Manuš – 2. mjesto
(mentorica Vesna Grubić)

LiDraNo – kategorija školski listovi

Mravac – 2. mjesto na županijskoj razini
(urednica Ivana Dadić)

Natječaj „U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić”

Stella Blažević, 7.b – nagradeni rad

Natjecanje iz matematike „Klokan bez granica”

Učenici rangirani među 10% najboljih u Hrvatskoj: Ivan Podrug, Marieta Žaknić, Maja Žuvela, Marta Ercegović, Matej Duplančić, Leo Stipičić, Marija Budić Leto, Nikolina Topić, Nikolina Olujić, Duje Perković, Venci Wang, Darijan Gudelj, Luka Runjić i Toma Čatipović

Čitanjem do zvijezda

Petra Ćosić, Antun Vučica i Duje Nando Kuprešanin
– pozvani na državno natjecanje
(mentorice Tamara Domić i Katarina Škiljo)

Sportska natjecanja

Ekipno prvenstvo osnovnih škola Splitska – šah

2. mjesto – Luka Živković, Ivan Marušić, Antonio Jović, Ivan Goran Perić i Mihovil Kuliš
3. mjesto – Dora Krolo, Klara Steffen Zanchi, Klara Milišić i Nikolina Topić

Ekipno prvenstvo osnovnih škola Splitska – streljaštvo

2. mjesto – Duje Miletić, Dino Martedić i Ivan Marušić

Klara Goreta na državnom natjecanju iz talijanskog jezika

MALALA YOUSAFZAI

„Jedno dijete, jedan učitelj, jedan knjiga i jedna olovka mogu promijeniti svijet. Obrazovanje je jedino rješenje.”

Malala Yousafzai

U današnje doba svijet je pun nadahnuća. Jedan od takvih primjera je i Pakistanka Malala Yousafzai. Rođena je 12. srpnja 1997. godine u Mingori. S netom navršениh 15 godina Malala je već dvije godine u svojoj kulturi smatrana ženom spremnom za udaju. Smatra se da djevojčice po navršetku 13. godine trebaju školske klupe zamijeniti ženskim odajama suprugove kuće. To je bio glavni razlog zašto je počela pisati blog za britansku radio kompaniju BBC. Možda joj je hrabrost za takav čin dao upravo otac koji je otvorio privatnu školu kako bi njegova kćer mogla imati obrazovanje.

U svom blogu Malala je najviše pisala o načinu života od talibanskom okupacijom te o položaju žena i djevojčica u društvu. Talibani su ju doživjeli

kao prijetnju te su 9. listopada 2012. godine zaustavili autobus na povratku iz škole u potrazi za Malalom. Ranjena je s dva metka od kojih ju je jedan pogodio u glavu i skliznuo do ramena.

No Talibani ni metci nisu je uspjeli zaustaviti. Prebačena je na liječenje u Englesku te se uz snagu duha oporavila i nastavila govoriti cijelom svijetu, u ime onih koji ne smiju, o pravu na obrazovanje svakog djeteta.

2014. godine u 17. godini života dobila je Nobelovu nagradu za mir i postala simbol borbe i revolucije. No njena borba neće prestati dok obrazovanje ne bude dostupno svima.

Marino Kosor, 5.c

NIALL JAMES HORAN

Niall James Horan irski je pjevač i tekstopisac. Rođen je 13. rujna 1993. godine u Mullingar. Niall je počeo svirati gitaru kad ju je njegov brat dobio kao božićni poklon. S obzirom da ju brat nije koristio, Niall je provodio vrijeme gledajući video uratke na Youtube kanalu te je samostalno naučio svirati. Njegov talent je prepoznala teta kad je jednom počeo pjevati u automobilu, a ona je mislila da čuje pjesmu s radija. Sa 16 godina se prijavio na britanski X Factor gdje je, nakon ispadanja sa samostalnog dijela natjecanja, upoznao Harrya Stylesa, Liama Paynea, Louisa Tomlinsona i Zayna Malika te su postali One Direction. Bend je ubrzo postao iznimno popularan u cijelom svijetu. Do danas su izdali 5 albuma i osvojili brojne nagrade, ali su odlučili napraviti stanku od godine dana kako bi odlučili o daljnjem tijeku karijere. Obožavatelji diljem svijeta nestrpljivo očekuju njihovu odluku.

Pjevač i tekstopisac Niall James Horan

DANIEL CRAIG

Daniel Craig britanski je glumac najpoznatiji po svojoj ulozi u franšizi filmova o svjetski poznatom tajnom agentu Jamesu Bondu. Rođen je u Chesteru u Engleskoj 2. ožujka 1968. godine. Svoju je glumačku karijeru započeo u National Youth Theatre u Engleskoj, a 1981. godine diplomirao je na engleskom sveučilištu drame i glazbe. Do danas je glumio u 4 filma o J. Bondu: Casino Royal (2006.), Quantum of Solace (2008.), Skyfall (2012.) i Spectrum (2015.). 2012. godine je osvojio nagradu Brittanica za najboljeg glumca godine. Također je upoznao englesku kraljicu Elizabetu III. kada mu je ponudeno da s njom skače iz helikoptera na otvorenju Olimpijskih igara u Londonu 2012. godine. Posato je i UN-ov izaslanik za borbu protiv mina.

Glumac Daniel Craig

MONSTERS

Lily

This animal looks like a turtle. She has got five legs. Her eyes are blue. She is not green or brown. She is orange. Her name is Lily. Lily has got big pink wings. She loves flying. Her favourite food is a hot dog. She is very cute.

Marijeta Jurić, 4.b

Koko

This is my monster. It is big and scary. It has got many colours but green is the dominant. Its name is Koko. Koko has got three tongues and they are blue. It has got yellow arms, two ears and fifty teeth.

Niko Matas, 4.a

Linda

Linda is my favourite monster. She is from planet Pink. She has got two arms and two legs. She has got a big mouth full of white teeth. She is pink and very funny.

Antea Šišeta, 4.a

Nelle

This is Nelle. She is five years old. She has got one ear. Her hair is very strange. Her eyes are strange, too because one eye is blue and the other is yellow. She has got a stitch, four arms, four legs and a very pretty dress. She is so cute and I love her.

Darija Mustapić, 4.a

CRAZY TRANSLATION

How good are you at translating? Better than what you are about to read?

CROATIAN ENGLISH TRANSLATION

Iz čista mira Out of clean peace

Pojedimo nešto s nogu Let's eat something from the leg

Pijan je kao majka He is as drunk as a mother

Pucali smo od smijeha We were shooting from laughter

Živi na visokoj nozi He lives on high leg

Živa sam se pojela I ate myself alive

Malo sutra *A little bit tomorrow*

Maloprije Small before

Sav sam napet I'm all on five

Jaja na oko Eggs on an eye

Sve je gore i gore Everything is up and up

Idi mi, dođi mi Treasure to you

Ivica i Marica Edge and Police Van

Blago tebi *Go from me, come to me*

CROSSWORD TIME

L	A	C	X	Y	E	N	H
N	E	C	K	R	S	W	E
R	C	G	I	K	O	H	A
H	O	L	S	A	N	W	D
B	F	I	G	O	N	E	B
V	Y	E	Y	E	S	Y	V
X	O	N	D	E	A	R	S
H	A	N	D	S	N	O	G

LEGS

NECK

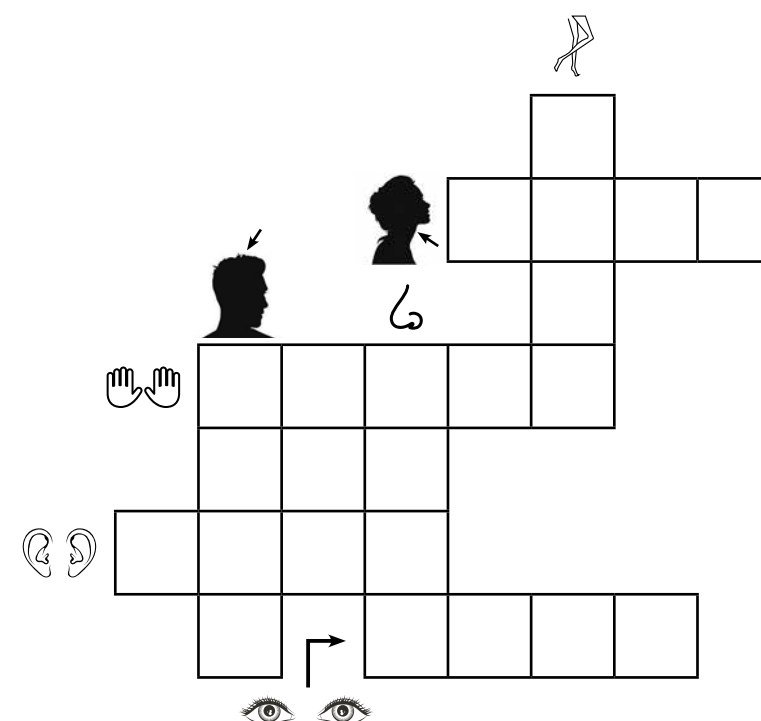
NOSE

HEAD

EYES

EARS

HANDS

IMPRESSUM

MRAVAC, list učenika OŠ Manuš, Split
Broj 8, lipanj 2016.

NAKLADNIK
OŠ Manuš, Vukovarska 11, 21000 Split

GLAVNA UREDNICA I VODITELJICA
Ivana Goreta prof.

UREDNIŠTVO
Antun Vučica, Andrija Vučemilović Alegić (5.b)
Marino Kosor (5.c)
Nika Drinković, Ema Pezelj (6.b)
Stella Blažević, Dora Krolo, Karla Leontić, Roko Martinić
Lea Talia Meić, Duje Perković (7.b)
Ante Duplančić (7.c)

LIKOVNA UREDNICA
Ana Pletikosić, prof.

FOTOGRAFIJE
učiteljice, internet

NASLOVNICA
Galeb: Lucija Budić Leto i Lea Bokavšek (7.a)
Radio: Toma Čatipović (8.a)

NAZADNICA
Stella Blažević (7.b)

GRAFIČKA PRIPREMA
Martina i Luka Vidoš

TISAK
Printera Grupa, Zagreb

NAKLADA
700 primjeraka

WEB
<http://www.os-manus-st.skole.hr>

Zaigrami mlinarevi SINOVI

